

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De sancto Isaacio monacho, & eius in Valentem vaticinio, & quòd fugiens
Valens, ac in domuncula quadam delitescens, ibidem incendio extinctus
animam efflauit. Capvt XL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

Quod Roma reuersus Petrus, Aegypti ecclias pulso Lucio obtinuit, & de Pa-
lentis contra Barbaros expe-
ditione. CAP. XXXIX.

Concilii Nicæni fautores qui ciuitates incolebant, animis denuò confidere cœperunt, & maximè omnium Alexandrini, qui sunt in Aegypto. Nam Petrus tum Roma cum literis Damasi, quæ & decreta concilij Nicæni, & Petri creationem confirmabant, reuerso, ecclesias tradiderunt. Lucius autem inde electus, Constantinopolim nauigauit. Valenti verò, ut est verisimile, cuius implicato vim in istos inferendi otium minimè supperebat. Nam simul ut venit Constantinopolim, apud populum tum in suspicionem, tum in odium vocatus est. Si quidem Barbari & Thraciam populati, & vsq; ad sububia progressi, iam ipsa vrbis mœnia, nemine prohibente, oppugnare aggressi sunt. Quibus de rebus ciues graviter animis commoti, imperatori, quod non restitut hostibus, sed bellū gerere distulit, criminī dabant, dissipabatq; rumorem hostes ab illo ad urbem deductos fuisse. Tandem verò, cum ludis Circensibus interesse videbāt, palā contra eū, ut pote reip. salutē cōtēnentē, vociferari, & arma postulare cœperunt, ut illi ipsi cū hoste cōfigere possent. Itaq; Valens his affectus cōtumeliis, ad bellū cum Barbaris faciendū proficisciit: minatur, si redeat, se populū tū hanū contumeliarū causa, tum quod antè Procopio tyranno se adiunxerant, probè vlturum.

De sancto Isaacio monacho, & eius in Valen-
tem vaticinio, & quod fugiens Valens, ac
in domuncula quadam delitescens, ibidem
incendio extinctus animam efflavit.

CAPUT XL.

Egradienti illi ex urbe Constantinopoli obuiam fit Isaacius monachus, vir cum aliis in rebus spectatus, tum in periculis pro Deo contemnendis egregius, sicque eum affatur: redde, o imperator, orthodoxis, qui fidē a cōcilio Niceno traditā seruat, ecclesias, quæ illis abstuleris,

letis, erisque in bello victor. Imperator autem ei vehementer
stomachatus, iussit comprehendere, inque custodia teneri
usque ad redditum, quoniam poenam pro facinore admisso ab eo
sumeret. Cui respondens Isacius, non es, inquit, reuersus,
nisi ecclesias reddideris. Quod quidem ita evenit. Nam
ut primum cum exercitu egressus est, Gotthi qui cum eo
erant ab hostibus in fugam conuersti, pedem retulerunt.
Ille autem abscedens relicta Thracia, venit Adrianopolim.
Cum vero non longe abesset ab hostibus, qui in loco tu-
to castra posuerant, celerius aliquatque, quam debuerat, pra-
lio cum illis congregatus, ante animo neutique complexus
vel quo modo, vel versus quam partem exercitum instru-
eret. Quare equitatu eius disperso, & armatis in fugam
coniectis, hostes eum persequuntur: ille inter fugiendum
de equo desiliens, cum paucis, qui eum comitabantur, in
quandam paruam domum vel turrim correpit, ibique de-
littuit. Barbari autem currunt post eum, quoniam hominem co-
prehendant: & paulo longius insequentes, domum, in qua
erat, prætergressi sunt. Nam haudquam suspicabantur,
eum ibi latitare. Iam vero cum maior pars Barbarorum eum locum
præteriisset, & pauci iam a tergo reliqui essent, quidam eorum,
qui erant cum Valente, tela rursus in eos, qui forte pertur-
sibant coniiciunt. Illi ea de re clamare: hic Valens est.
Quod cum illi, qui proprius forte aberant, audiuerint, clauso
more cum ante, tum post, sublato, his, qui erant proximi,
rem significabant: adeo ut brevi hostes, qui longius abes-
sent, audiuerint, in unumque omnes celeriter conuenerint.
Domo igitur circumfessa, & magna lignorum struc-
tione, ignem iniiciunt. Flamma autem secundo vento for-
te delata, totam materiem peruersit, pariterque res in domo
repositae flammam conceperunt, quae & imperato-
rem ipsum, & eius comites incendio absam-
pserunt. Mortuus est igitur Valens circiter
quinquagesimum etatis suae annum, cum
iam tredecim annos vnam cum fra-
tre, tres autem postea imper-
rium administrasset.

SEXTI LIBRI FINIS.